

BUITEN DE BEDIENING

Uit: www.trustingthelord.com

Alle teksten komen uit de Statenvertaling van 1977

Als gevolg van misverstanden en er niet in te slagen om het verschil te zien tussen het profetische programma van God met het volk Israël en de verborgenheid aangaande de Gemeente, vervullen toegewijde mensen, over de gehele wereld, vandaag de dag de zogenaamde “Grote Opdracht”. Religieuze groeperingen en organisaties spenderen en verzamelen dagelijks miljoenen dollars om te promoten wat zij noemen “de grote opdracht”.

Het zal waarschijnlijk voor velen in het religieuze systeem een verrassing zijn om te ontdekken dat de “opdracht” die zij bevorderen, en waarvoor ze fondsen en mensen werven ter ondersteuning, “buiten de bediening” zijn, en dat was alreeds het geval vóór Titus en de Romeinen naar Jeruzalem kwamen, in 70 na Christus, en ze de Joodse tempel vernielden en de stad in brand staken, en de ruïnes omver haalden.

In verbinding met deze opdracht verkondigen predikers en leraren zogenaamd het “evangelie van het koninkrijk”. Met andere woorden, het is droevig maar waar, dat velen, vele mensen, die heden ten dage in het religieuze systeem zijn, dat ondersteunen en eisen door een evangelie te bevorderen dat nimmer aan hen is gegeven en een opdracht trachten te vervullen die nimmer de hunne is geweest.

Het evangelie van het Koninkrijk is voor het eerst verkondigd door Johannes de Doper, toen door de Heere Jezus Christus en de apostelen. Dit was de boodschap die werd verkondigd in Mattheüs, Markus, Lukas en Johannes en ging verder in het eerste gedeelte van het boek Handelingen.

God heeft met de schepping een tweevoudig doel. Genesis 1:1 zegt dat God in het begin twee plaatsen heeft geschapen, hemel en aarde. Alles in het Oude Testament en eveneens alles in de gehele aardse bediening van Jezus Christus had te maken met het aardse doel van God met zijn aards volk op de aarde, Israël.

Het aardse doel van God wordt PROFETIE genoemd. God openbaarde, door zijn dienaren, de profeten, de details van zijn plannen om een zichtbaar en letterlijk Koninkrijk der Hemelen te stichten op de aarde. Vele malen ziet u, in verbinding met profetie, de zegswijze: “de mond van al zijn heilige profeten”. Petrus bijvoorbeeld, toen hij predikte tot de mannen van Israël, verwijst vele malen naar de profeten:

“Hand.3:24: En ook al de profeten, van Samuel aan, en die daarna gevolgd zijn, zovelen als er hebben gesproken, die hebben ook deze dagen te voren verkondigd.

“Hand.3:25: Gijlieden zijt kinderen der profeten, en des verbonds, hetwelk God met onze vaders opgericht heeft, zeggende tot Abraham: En in uw zade zullen alle geslachten der aarde gezegend worden.

Ik weet niet hoe dat bij u gaat, maar ik weet dat niemand van mijn familie genoemd kan worden “kind der profeten”. Het lijkt toch vrij duidelijk wat hier wordt gezegd. Petrus verwijst naar wat God heeft gezegd tegen Abraham in het boek Genesis:

“Gen.12:3: En Ik zal zegenen, die u zegenen, en vervloeken, die u vloekt; en in u zullen alle geslachten des aardrijks gezegend worden.

In het boek Genesis leren we dat God één man koos, Abraham, en Hij deed beloften aan hem. God bevestigde deze beloften aan Izak, zijn zoon, en aan Jakob, zijn kleinzoon. Jakob had twaalf zonen, zijn naam werd veranderd in Israël, en zijn nakomelingen werden “de kinderen Israëls”.

Door Abraham, en later door Mozes, en dan David, deed God beloften aan de kinderen Israëls. In de bijbel wordt daar naar verwezen als “de verbonden der belofte”. Met andere woorden, de beloften die God deed aan de aartsvaderen van het volk Israël. Ze worden “de vaders” genoemd.

We nemen even de tijd om naar een aantal verzen te kijken die deze verbonden en deze beloften laten zien. Ze waren allemaal zeer gedetailleerd en onvoorwaardelijk:

De belofte van het land.

De eerste belofte die God deed aan Abraham in Genesis 12:

“Gen.12:1: De HEERE nu had tot Abram gezegd: Ga gij uit uw land, en uit uw maagschap, en uit uws vaders huis, naar het land, dat Ik u wijzen zal.

“Gen.12:2: En Ik zal u tot een groot volk maken, en u zegenen, en uw naam groot maken; en wees een zegen!

“Gen.12:3: En Ik zal zegenen, die u zegenen, en vervloeken, die u vloekt; en in u zullen alle geslachten des aardrijks gezegend worden.

Deze beloften klinken vrij algemeen maar ze worden gedetailleerder:

“Gen.12:7: Zo verscheen de HEERE aan Abram, en zeide: Aan uw zaad zal Ik dit land geven. Toen bouwde hij aldaar een altaar den HEERE, Die hem verschenen was.

“Gen.15:18: Ten zelfden dage maakte de HEERE een verbond met Abram, zeggende: Aan uw zaad heb Ik dit land gegeven, van de rivier van Egypte af, tot aan die grote rivier, de rivier Frath:

In Genesis 17 verandert God de naam van Abram naar Abraham, “*maar uw naam zal wezen Abraham; want Ik heb u gesteld tot een vader van menigte der volken*”. Hier gebeurde het ook dat God Abraham het verbond der besnijdenis heeft gegeven:

“Gen.17:11: En gij zult het vlees uwer voorhuid besnijden; en dat zal tot een teken zijn van het verbond tussen Mij en tussen u.

Abraham werd besneden, Izak, zijn zoon, werd besneden en Jakob, zijn kleinzoon, werd besneden, en de verbonden, met Abraham gemaakt, werden opnieuw bevestigd aan Izak:

“Gen.26:2: En de HEERE verscheen hem en zeide: Trek niet af naar Egypte; woon in het land, dat Ik u aanzeggen zal;

“Gen.26:3: Woon als vreemdeling in dat land, en Ik zal met u zijn, en zal u zegenen; want aan u en uw zaad zal Ik al deze landen geven, en Ik zal den eed bevestigen, dien Ik Abraham uw vader gezworen heb.

Later bevestigde de Heer Zijn verbond opnieuw aan Jakob:

“Gen.28:12: En hij droomde; en ziet, een ladder was gesteld op de aarde, welker opperste aan den hemel raakte; en ziet, de engelen Gods klommen daarbij op en neder.

“Gen.28:13: En ziet, de HEERE stond op dezelve en zeide: Ik ben de HEERE, de God van uw vader Abraham, en de God van Izak; dit land, waarop gij ligt te slapen, zal Ik aan u geven, en aan uw zaad.

Duidelijker kan het toch niet. Al deze beloften van God gaan over onroerende goederen. Velen in het hedendaagse religieuze systeem proberen dit te vergeestelijken, maar je kunt er niet omheen. We spreken hier over onroerend goed, land! Als u de omschrijving van het onroerend goed wil lezen dat Israël op een bepaalde dag zal bezitten neem dan de tijd om Ezechiël 47:13 tot en met Ezechiël 48:29 te lezen. Het is onmiskenbaar!

De beloften die aan de vaderen zijn gedaan, om wie de Heere Jezus Christus naar deze aarde kwam om ze te bevestigen, gingen over het land, over het Koninkrijk en over de Koning. Er zijn honderden verzen in het Oude Testament aangaande het Koninkrijk en de Koning. We zullen er een paar noemen:

“Jeremia 23:5: Ziet, de dagen komen, spreekt de HEERE, dat Ik aan David een rechtvaardige Spruit zal verwekken; Die zal Koning zijnde regeren, en voorspoedig zijn, en recht en gerechtigheid doen op de aarde

“Daniël 9:25: Weet dan, en versta: van den uitgang des woords, om te doen wederkeren, en om Jeruzalem te bouwen, tot op Messias, den Vorst, zijn zeven weken, en twee en zestig weken; de straten, en de grachten zullen wederom gebouwd worden, doch in benauwdheid der tijden.

“Matth.2:1: Toen nu Jezus geboren was te Bethlehem, gelegen in Judea, in de dagen van den koning Herodes, ziet, enige wijzen van het Oosten zijn te Jeruzalem aangekomen.

“Matth.2:2: Zeggende: Waar is de geboren Koning der Joden? want wij hebben gezien Zijn ster in het Oosten, en zijn gekomen om Hem te aanbidden.

Er werden ontelbare profetieën LETTERLIJK VERVULD bij de eerste komst van Jezus Christus.

Denk er aan dat, als u alle profetieën in de schrift leest, dat er niet ÉÉN ENKELE VERMELDING is van de eeuw waarin wij nu leven, en ook niet van de gemeente, welke het lichaam van Christus is. Waarom is dat zo? Omdat het een verborgenheid was die van de tijden der eeuwen verzwegen is geweest. Het is alleen geopenbaard aan Paulus. (Rom.16:25).

Er was een verborgenheid!

Voordat we nu verder gaan ga ik u vertellen dat er een verborgenheid is met betrekking tot Abraham. In de brief aan de Romeinen lezen we dat Abraham gerechtvaardigd werd DOOR GELOOF en wel VOORDAT hij werd besneden. Er is iets zeer bijzonders betreffende de RECHTVAARDIGING van Abraham.

We komen er achter, door Paulus, dat Abraham voor God rechtvaardig wordt bevonden op een manier die helemaal niets te maken had met het feit dat hij besneden was, dat hij bepaalde geboden in acht nam, of dat hij religieuze taken uitvoerde. We vinden dat ZIJN GELOOF hem werd toegerekend als rechtvaardigheid.

Paulus verwijst vele malen naar de rechtvaardiging van Abraham VOORDAT hij werd besneden, dat laat zien dat redding altijd door geloof is geweest. In de brief aan de Romeinen zegt Paulus bijvoorbeeld:

“Rom.4:1: Wat zullen wij dan zeggen, dat Abraham, onze vader, verkregen heeft naar het vlees?”

“Rom.4:2: Want indien Abraham uit de werken gerechtvaardigd is, zo heeft hij roem, maar niet bij God.

“Rom.4:3: Want wat zegt de Schrift? En Abraham geloofde God, en het is hem gerekend tot rechtvaardigheid.

In de brief aan de Galaten zegt Paulus dat het evangelie van de ONBESNEDENEN aan hem is gegeven:

“Gal.2:7: Maar daarentegen, als zij zagen, dat aan mij het Evangelie der voorhuid toebetrouwd was, gelijk aan Petrus dat der besnijdenis;

Dit vers verwijst naar de rechtvaardiging van Abraham VOORDAT hij werd besneden, zoals ook in de brief aan de Romeinen waar Paulus de vraag stelt en beantwoord WANNEER Abraham werd gerechtvaardigd:

“Rom.4:9: Deze zaligspreking dan, is die alleen over de besnijdenis, of ook over de voorhuid? Want wij zeggen, dat Abraham het geloof gerekend is tot rechtvaardigheid.

“Rom.4:10: Hoe is het hem dan toegerekend? Als hij in de besnijdenis was, of in de voorhuid? Niet in de besnijdenis, maar in de voorhuid.

Paulus legt dus uit dat Abraham gerechtvaardigd is door ALLEEN GELOOF, voordat hij ook maar enige werken of religieuze activiteiten had gedaan. Zijn GELOOF werd hem toegerekend als rechtvaardigheid. Dit is de eerste keer dat dit feit naar voren wordt gebracht. Het was onderdeel van de verborgenheid die de Heer openbaarde aan Paulus.

Opmerking: Dit was dus verborgen in de Schrift!

Paulus ondervond moeilijkheden van de wettischen van de gemeente te Jeruzalem, die probeerden de Galaten te bewegen om zich onder de Wet van Mozes te stellen door ze te

vertellen dat, indien ze niet waren besneden en de Wet van Mozes niet onderhielden, ze niet gered konden worden.

Paulus, wetende dat zijn evangelie door rechtstreekse openbaring van de Heer was gekomen, ging naar Jeruzalem ten tijde van Handelingen 15 en ontmoette daar Jacobus, Céfás en Johannes om dit te stoppen en aan hen zijn genade boodschap te openbaren.

Het eindresultaat van deze vergadering, de vergadering waarover Paulus schrijft in Galaten 2, tussen Petrus en de andere “grote opdracht” apostelen en Paulus, is dat de zogenoemde “grote opdracht” van Mattheüs 28, Markus 16 en Lukas 24 “buiten de bediening” wordt gesteld.

Waarom ging Paulus eigenlijk ten tijde van Handelingen 15 naar Jeruzalem? Het was omdat er mannen uit Judea waren gekomen en eisten dat de gelovigen, van de gemeente van Paulus te Antiochië, besneden moesten worden. Hun was verteld dat, indien ze niet werden besneden en de Wet van Mozes niet onderhielden, ze niet gered konden worden. Paulus was boos. Laat Paulus ons daarover vertellen:

“Gal.2:1: Daarna ben ik, na veertien jaren, wederom naar Jeruzalem opgegaan met Barnabas, ook Titus medegenomen hebbende.

“Gal.2:2: En ik ging op door een openbaring, en stelde hun het Evangelie voor, dat ik predik onder de heidenen; en in het bijzonder aan degenen, die in achting waren, opdat ik niet enigszins tevergeefs zou lopen of gelopen hebben.

Er zijn hier twee belangrijke punten. Ten eerste: Paulus ging naar Jeruzalem omdat de Heer hem had GEOPENBAARD dat hij moest gaan, en toen hij arriveerde nam hij Céfás (Petrus) en Johannes apart. En hij PREDIKTE het evangelie tot hen, “het evangelie dat ik predik”. Dat is het evangelie waarnaar Paulus consequent verwijst als “mijn evangelie”. Petrus en de anderen hadden daar nog nimmer van gehoord. Als ze het al wel hebben gehoord en het ook predikten dan is dit verslag zinloos. Het heeft dan totaal geen nut.

Petrus leert het “waarom”:

Het is een feit dat EERST ten tijde van Handelingen 15 Petrus leerde dat Christus was gestorven voor zijn zonden. Hij leerde dat niet eerder dan toen op dat moment. Het is eveneens belangrijk dat hij het van Paulus leerde omdat Paulus degene was aan wie het is geopenbaard. Wie dan ook ooit de boodschap heeft gehoord dat Christus is gestorven voor onze zonden, en wie ook ooit deze boodschap heeft gepredikt, ze hebben het van Paulus gekregen. Zij “bekenden de genade” die aan Paulus was gegeven, en toen ze dat deden, deden ze aan “binden en ontbinden” zoals dat staat in:

“Matth.16:19: En Ik zal u geven de sleutelen van het Koninkrijk der hemelen; en zo wat gij zult binden op de aarde, zal in de hemelen gebonden zijn; en zo wat gij ontbinden zult op de aarde, zal in de hemelen ontbonden zijn.

Deze woorden zijn door de Heer tot Petrus gesproken, en we kunnen duidelijk zien dat Petrus en de anderen zichzelf “ontbonden” van de zogenaamde grote opdracht. In plaats van “de gehele wereld in te gaan” stemmen ze er mee in om NIET de gehele wereld in te gaan maar alleen naar de besnedenen met het evangelie der besnedenen.

“Gal.2:9: En als Jakobus, en Cefas, en Johannes, die geacht waren pilaren te zijn, de genade, die mij gegeven was, bekenden, gaven zij mij en Barnabas de rechter hand der gemeenschap, opdat wij tot de heidenen, en zij tot de besnijdenis zouden gaan;

Na Handelingen 15 verdwijnt Petrus van het toneel, en het enige wat we vanaf die tijd van Petrus weten is mythe, religieuze traditie en de twee boeken in de bijbel, één en twee Petrus.

Laten we nu kijken wat Paulus predikte. Hier is Paulus, predikende in de synagoge van de Joden te Antiochië, in Pisidië:

“Hand.13:17: De God van dit volk Israel heeft onze vaders uitverkoren, en het volk verhoogd, als zij vreemdelingen waren in het land Egypte, en heeft hen met een hogen arm daaruit geleid.

“Hand.13:18: En heeft omtrent den tijd van veertig jaren hun zeden verdragen in de woestijn.

“Hand.13:19: En zeven volken uitgeroeid hebbende in het land Kanaan, heeft Hij hun door het lot het land derzelve uitgedeeld.

En dan herinnert Paulus hen aan de BELOFTE gedaan aan David, Koning van Israël:

“Hand.13:23: Van het zaad dezès heeft God Israel, naar de belofte, verwekt den Zaligmaker Jezus;

In de prediking van Paulus zegt hij niets over de gebeurtenissen rond het geven van de Wet op de berg Sinai. En heeft u opgemerkt dat hij eveneens niet verwijst naar de BESNIJDENIS van Abraham? In plaats daarvan zegt hij:

“Hand.13:26: Mannen broeders, kinderen van het geslacht Abrahams, en die onder u God vrezen, tot u is het woord dezer zaligheid gezonden.

Zoals ik reeds eerder heb gezegd bevinden we ons hier op het gebied van de VERBORGENHEID! Paulus predikt hier een boodschap die voorheen niet bekend was. Er was nooit over gesproken door de mond van NIET ÉÉN profeet in Israël.

“Hand.13:38: Zo zij u dan bekend, mannen broeders, dat door Dezen u vergeving der zonden verkondigd wordt;

“Hand.13:39: En dat van alles, waarvan gij niet kondet gerechtvaardigd worden door de wet van Mozes, door Dezen een iegelijk, die gelooft, gerechtvaardigd wordt.

U zult nergens vinden dat Petrus iets dergelijks zegt! In het boek Handelingen vindt u Petrus spreken over een toekomstige “dag van verzoening” voor het volk Israël. Een dag waarin hun zonden, de zonden van Israël, uitgewist zullen worden. In Handelingen 3, vers 19-21, zegt Petrus duidelijk dat dat bij de tweede komst van Christus zal plaats vinden.

De verborgenheid geopenbaard

Paulus predikt hier een totaal andere boodschap dan Petrus predikte in Handelingen 2, drie, vier, vijf en zo verder. Van wie kreeg Paulus zijn evangelie? Laten we eens zien:

“Gal.1:11: Maar ik maak u bekend, broeders, dat het Evangelie, hetwelk van mij verkondigd is, niet is naar den mens.

“Gal.1:12: Want ik heb ook hetzelfde niet van een mens ontvangen, noch geleerd, maar door de openbaring van Jezus Christus.

Een vraag: Geloofst u uw bijbel? Of laat u zich gewillig leiden door een confessioneel religieus systeem die zich meer zorgen maakt om geld en goederen en gebouwen en programma's en rituelen en tradities dan dat men zich zorgen maakt om de waarheid?

Hier is Paulus, in Handelingen 13, in Antiochië in Pisidië en NOEMT de besnijdenis niet eens. Niet van Abraham of van iemand anders.

“Gal.2:7: Maar daarentegen, als zij zagen, dat aan mij het Evangelie der voorhuid toebetrouwd was, gelijk aan Petrus dat der besnijdenis;

Al ontvangt u uit deze studie ook niets anders, dan wil ik u het volgende laten zien om dat te begrijpen, en ik wil u iets tonen zodat het iets is waaraan niet te twijfelen valt. Zie naar het volgende:

“Rom.15:8: En ik zeg, dat Jezus Christus een dienaar geworden is der besnijdenis, vanwege de waarheid Gods, opdat Hij bevestigen zou de beloftenissen der vaderen;

Denk aan het verbond dat God heeft gemaakt met Abraham:

“Gen.17:10: Dit is Mijn verbond, dat gijlieden houden zult tussen Mij, en tussen u, en tussen uw zaad na u: dat al wat mannelijk is, u besneden worde.

“Gen.17:14: En wat mannelijk is, de voorhuid hebbende, wiens voorhuids vlees niet zal besneden worden, dezelve ziel zal uit haar volken uitgeroeid worden; hij heeft Mijn verbond gebroken.

De aardse bediening van Christus

Had Jezus Christus een bediening? Ja, dat had Hij. Aan wie was die bediening? Het was aan de besnijdenis. Waar ging het over? Het was het bevestigen van de beloften die aan de vaderen waren gedaan. Passen u en ik daar ook in? We passen daar niet in! Het evangelie van het Koninkrijk, gepredikt in Mattheus, Markus, Lukas en Johannes was aan hen aan wie het koninkrijk behoort. Het was aan Israël en degenen die Israël zegenden.

Kunt u vandaag de dag Israël zegenen? Nee, dat kunt u niet! Waarom niet? Omdat Israël Lo-ammi is (Hosea 1:9). Nationaal gezien zijn ze niet het volk van God. Vandaag is er niet een speciaal voordeel om al dan niet een Israëliet te zijn. Vandaag de dag maakt niet uit wie u bent.

God erkent vandaag de dag een nationaal Israël niet. Het volk Israël is terzijde gesteld als bevoorrecht volk. De prediking van het evangelie van het Koninkrijk was aan Israël gericht. Het ging over Israël. Het was voor Israël. Maar Israël verwierp zijn Koning en het Koninkrijk en de verbonden der belofte zijn opgeschort naar een toekomstige datum.

Er is nog een TOEKOMSTIG verbond dat zal worden gemaakt met het huis van Juda en het huis van Israël, dezelfde mensen waarmee het oude verbond (de Wet van Mozes) was gemaakt. (Zoals dat staat in Jeremia 31:31 en Hebr.8:8). Let er op dat het verbond waar naar wordt verwezen NOG TOEKOMST was ten tijde dat het boek Hebr.8 werd geschreven, en dat is DUIDELIJK na de Pinksterdag in Handelingen twee:

“Hebr.8:8: Want hen berispende, zegt Hij tot hen: Ziet, de dagen komen, spreekt de Heere, en Ik zal over het huis Israels, en over het huis van Juda een nieuw verbond oprichten;

De Apostel Paulus maakt dat duidelijk in de brief aan de Romeinen:

“Rom.11:26: En alzo zal geheel Israel zalig worden; gelijk geschreven is: De Verlosser zal uit Sion komen en zal de goddeloosheden afwenden van Jakob.

“Rom.11:27: En dit is hun een verbond van Mij, als Ik hun zonden zal wegnemen.

Paulus bevestigde dezelfde boodschap die Petrus had gepredikt aan de mannen van Israël op de Pinksterdag toen hij hen vertelde dat ze zich moesten beteren en bekeren opdat hun zonden uitgewist zouden worden:

“Hand.3:19: Betert u dan, en bekeert u, opdat uw zonden mogen uitgewist worden; wanneer de tijden der verkoeling zullen gekomen zijn van het aangezicht des Heeren,

“Hand.3:20: En Hij gezonden zal hebben Jezus Christus, Die u tevoren gepredikt is;

Petrus had de mannen van Israël gezegd: “bekeert u en een ieder van u worde gedoopt”, maar jammer genoeg voor hen, niet een ieder deed dat. In plaats daarvan verwierpen ze hun Messias. Ze zeiden, weg met deze man, we willen niet dat hij over ons heerst. Ze zeiden: we hebben geen koning dan de Keizer. Laat zijn bloed komen over ons en over onze kinderen. En zo is het gegaan.

Binnen één generatie is Israël gestruikeld, gevallen en terzijde gesteld. De laatste strohalm voor Israël was ten tijde van de steniging van Stéfanus in Handelingen 7. Nimmer opnieuw, nog niet weer, is er nationale bekering aan het volk Israël aangeboden. Als een Israëliet vandaag de dag gered wil worden dan is dat niet door een soort Messiaanse boodschap. Het is door de prediking die aan de gemeente is gegeven, door de Apostel Paulus, en het wordt genoemd het evangelie der genade Gods en heeft helemaal niets te maken met de verbonden der belofte die gedaan zijn aan Israël.

Het zoeken van het koninkrijk

Er zijn vandaag de dag in de wereld duizenden mensen, en zelfs miljoenen, die verblind zijn door een religieus systeem dat hen heeft geleerd om het koninkrijk te zoeken, een koninkrijk bevorderen, of bidden voor een koninkrijk, dit alles heeft NIETS te maken met hetgeen waar God vandaag de dag mee bezig is.

We moeten begrijpen dat Israël is gevallen en dat ze terzijde zijn gesteld en met hen ook het evangelie van het Koninkrijk en daarmee ook de zogenoemde “grote opdracht”, en daarmee ook de “tekenen en wonderen”, het spreken in tongen en het Joodse ritueel van de waterdoop.

Teneinde u de waarheid van deze verklaring te laten zien laten we dan onderzoeken wat in de gemeenten vandaag de dag algemeen bekend is als de “Grote Opdracht”. Als de mensen, in het algemeen genomen, spreken over de grote opdracht, verwijzen ze naar de laatste verzen van Mattheüs 28, Markus 16 en Lukas 24. Hetgeen in het evangelie van Johannes staat wordt in het algemeen genegeerd vanwege het feit dat niet velen in het religieuze systeem de bevoegdheid willen opeisen om zonden te vergeven of te ‘houden’. (Joh.20:23). (Alhoewel er sommigen zijn die dat wel doen)

Laat ons als voorbeeld het einde van het evangelie naar Mattheüs nemen:

“Matth.28:18: En Jezus, bij hen komende, sprak tot hen, zeggende: Mij is gegeven alle macht in hemel en op aarde.

“Matth.28:19: Gaat dan henen, onderwijst al de volken, dezelve dopende in den Naam des Vaders, en des Zoons, en des Heiligen Geestes; lerende hen onderhouden alles, wat Ik u geboden heb.

“Matth.28:20: En ziet, Ik ben met ulieden al de dagen tot de voleinding der wereld. Amen.

Ik denk dat u het er mee eens bent dat deze passage, en de anderen in Markus 16 en Lukas 24, in de hedendaagse gemeenten algemeen erkend worden als de zogenaamde grote opdracht, en de mensen matigen zich op de één of andere manier aan het te vervullen of denken dat ze er bij betrokken zijn. Maar laat ons naar de feiten kijken.

Ten eerste, heeft u opgemerkt dat in vers 18 de Heer zegt: “Mij is gegeven alle macht in hemel en op aarde”.

Denk hier eens over na. Oefent Jezus Christus nu alle macht uit? Natuurlijk doet hij dat niet! Er is vandaag de dag een zeer machtig individu in deze wereld die werkt met VOLLE KRACHT! Hij wordt genoemd: “de god dezer wereld” en zijn uitdrukkelijk doel is vandaag de dag om de zinnen van de mensen te verblinden. Zie deze teksten:

“2Kor.4:3: Doch indien ook ons Evangelie bedekt is, zo is het bedekt in degenen, die verloren gaan;

“2Kor.4:4: In dewelke de god dezer eeuw de zinnen verblind heeft, namelijk der ongelovigen, opdat hen niet bestrale de verlichting van het Evangelie der heerlijkheid van Christus, Die het Beeld Gods is.

Merk op dat Paulus hier verwijst naar het “evangelie van Christus”. We zullen spoedig zien dat dit niet dezelfde boodschap is als het “evangelie van het koninkrijk”. Maar waar we op willen wijzen is het feit dat Satan, de duivel, hier wordt genoemd “de god dezer eeuw” en hij werkt vandaag de dag krachtig.

Jezus Christus oefent niet ALLE MACHT uit waarvan hij sprak in Matth.28:18. In plaats van dat God zijn toorn uitstort over een ongelovige wereld, is de troon van God in de Hemel vandaag de dag veranderd in een troon van barmhartigheid en genade, God wil nu:

“1Tim.2:4:dat alle mensen zalig worden, en tot kennis der waarheid komen”.

Veel nadruk leggen op “zie” en “ga”.

Degenen die vandaag de dag het vervullen van de grote opdracht opeisen zijn zorgvuldig in het “onderwijst al de volken” en de meesten van hen zijn zeer zorgvuldig om “hen te dopen” (op meer dan 20 verschillende manieren) maar wat doen ze met de rest van de opdracht? Mensen houden van het “zie” en “ga” en “altijd met u” maar WAT DOET MEN MET DE INSTRUCTIES die de Heer hen heeft gegeven? Speciale instructies die opgevolgd moeten worden, maar het hedendaagse religieuze systeem negeert dat deel van de opdracht totaal:

“Matth.28:19:..... lerende hen onderhouden alles, wat Ik u geboden heb.

“Matth.28:20: En ziet, Ik ben met ulieden al de dagen tot de voleinding der wereld. Amen.

Leren bijbelleraren en predikers vandaag de dag om alle dingen te onderhouden die de Heer heeft opgedragen aan DEZE JOODSE MANNEN die op de Olijfberg stonden, buiten Jeruzalem, op de dag dat de Heer is opgevaren naar de Hemel en Hem deze woorden hoorden zeggen? Kijk hier eens naar:

“Matth.6:19: Vergadert u geen schatten op de aarde, waar ze de mot en de roest verderft, en waar de dieven doorgraven en stelen;

Als u geld op de bank zet en spaargeld heeft of pensioenfondsen enzovoort, dan is dat VERGADEREN.

“Matth.6:25: Daarom zeg Ik u: Zijt niet bezorgd voor uw leven, wat gij eten, en wat gij drinken zult; noch voor uw lichaam, waarmede gij u kleden zult; is het leven niet meer dan het voedsel, en het lichaam dan de kleding?

Laten we nu even naar de werkelijkheid kijken. Denkt u er aan wat u zult eten, wat u zult drinken of wat u zult dragen. Denkt u er aan hoe u uw rekeningen zult betalen en treft u voorzieningen voor de behoeften van uzelf en uw familie?

“Matth.6:31: Daarom zijt niet bezorgd, zeggende: Wat zullen wij eten, of wat zullen wij drinken, of waarmede zullen wij ons kleden?”

Denk even na:

Het evangelie van het koninkrijk werd aan Israël gegeven in de context van de verdrukking. De Heer bereidde hen voor op de komende verdrukking, de komende antichrist, want dat was de volgende gebeurtenis op de tijdschaal van Israël. Het “Koninkrijk” werd aangeboden, het koninkrijk was “nabij” en de tijd van “de benauwdheid van Jacob” was het volgende wat komen zou.

“Jeremia 30:7: O wee! want die dag is zo groot, dat zijns gelijke niet geweest is; en het is een tijd van benauwdheid voor Jakob; nog zal hij daaruit verlost worden.

De boodschap, de prediking van het “evangelie van het koninkrijk” was dat Israël zich moest bekeren, hun Messias ontvangen, en hun positie innemen als een “koninkrijk van priesters en een heilig volk”. Petrus zegt in zijn eerste brief:

“1Petrus 2:9: Maar gij zijt een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterdom, een heilig volk, een verkregen volk; opdat gij zoudt verkondigen de deugden Desgenen, Die u uit de duisternis geroepen heeft tot Zijn wonderbaar licht;

Jezus Christus leerde de discipelen tijdens zijn aardse bediening over de komende verdrukking. Hij verwees naar de grote verdrukking en verwees zelfs naar de profetie van Daniël van de “gruwel der verwoesting”.

Wanneer de antichrist aan de macht komt zal niemand in staat zijn om te kopen of te verkopen zonder het merkteken van het beest. Dus vertelde de Heer de discipelen om alles te verkopen en hun vertrouwen te stellen op de Heer voor hetgeen ze dagelijks nodig hebben. Hij leerde ze zelfs om te bidden voor hun dagelijks brood en hen te bewaren voor het kwaad en te bidden voor de komst van het koninkrijk zoals één en ander wordt gezegd in het zogenaamde “Onze Vader”. In plaats van een “model gebed” is het “Onze Vader” in werkelijkheid een gebed voor in de verdrukking, en het is voor het volk Israël. De Heer zei deze mensen:

“Lukas 12:29: En gijlieden, vraagt niet, wat gij eten, of wat gij drinken zult; en weest niet wankelmoedig.

“Lukas 12:33: Verkoopt hetgeen gij hebt, en geeft aalmoes. Maakt uzelfen buidels, die niet verouden, een schat, die niet afneemt, in de hemelen, daar de dief niet bijkomt, noch de mot verderft.

Sommigen beweren dat de Heer dat bedoelde in overdrachtelijke zin en ze “vergeestelijken” het, maar hoe begrepen die mensen het toen?

“Hand.2:44: En allen, die geloofden, waren bijeen, en hadden alle dingen gemeen;

“Hand.2:45: En zij verkochten hun goederen en have, en verdeelden dezelve aan allen, naar dat elk van node had.

De reden voor hen, om al hun bezittingen en goederen te verkopen, was opdat ze niet in de verleiding zouden komen door inhaligheid, en om zodoende het merkteken van het beest te weerstaan. Kijk naar het voorval van een man die het niet los kon laten:

“Hand.5:1: En een zeker man, met name Ananias, met Saffira, zijn vrouw, verkocht een have;

“Hand.5:2: En onttrok van den prijs, ook met medeweten zijner vrouw; en bracht een zeker deel, en legde dat aan de voeten der apostelen.

De Heer had gezegd dat ze alles moesten verkopen, alles verkopen wat ze bezaten. Deze man was ongehoorzaam. Zie wat er gebeurde:

“Hand.5:3: En Petrus zeide: Ananias, waarom heeft de satan uw hart vervuld, dat gij den Heiligen Geest liegen zoudt, en onttrekken van den prijs des lands?

“Hand.5:4: Zo het gebleven ware, bleef het niet uw, en verkocht zijnde, was het niet in uw macht? Wat is het, dat gij deze daad in uw hart hebt voorgenomen? Gij hebt den mensen niet gelogen, maar Gode.

“Hand.5:5: En Ananias, deze woorden horende, viel neder en gaf den geest. En er kwam grote vrees over allen, die dit hoorden.

Ananias had de keuze. Hij had het land kunnen houden of hij had het geld kunnen houden. Hij hield echter geld achter. Hij loog er over. Denkt u dat dit vandaag de dag zou werken in uw gemeente? Heeft uw prediker u geleerd om alles te verkopen wat u bezit? Deed hij dat? Waarom niet? Mensen die beweren dat ze navolgers zijn van de grote opdracht volgen NIET de opdrachten van de Heer. Waarom wenden ze dan voor alsof ze dat wel doen? Het wordt genoemd het aantallenspel. Zoveel temeer hoofden er geteld worden zoveel te groter is de religieuze belijdenis.

In plaats van vandaag de dag de opdrachten van de Heer te gehoorzamen prediken de mannen een evangelie van gezondheid, rijkdom, koninkrijk nu, voorspoed, hetgeen NIMMER deel uitmaakte van de grote opdracht. De Heer zei:

“Luk.6:46: En wat noemt gij Mij, Heere, Heere! en doet niet hetgeen Ik zeg?

In plaats van alle bezittingen te verkopen en het aan de voeten van iemand te leggen en zich geen zorgen maken over wat u zult eten, drinken of dragen, zijn dit uw instructies voor vandaag: Kijk naar wat Paulus schreef:

“2Thess.3:10: Want ook toen wij bij u waren, hebben wij u dit bevolen, dat, zo iemand niet wil werken, hij ook niet ete.

Het Koninkrijk is niet gekomen

U zult zich afvragen wat er met al deze mensen gebeurde, en waarom kwam de verdrukking in die tijd niet? Het antwoord is, dat, ofschoon het koninkrijk bereid was “vanaf de grondlegging der wereld”, en de grote verdrukking de volgende gebeurtenis was volgens de profetie, Israël zich niet bekeerde. Petrus had gezegd: “bekeert u en een ieder van u worde gedoopt”. De boodschap van Petrus aan ISRAËL was dat ze zich moesten bekeren. Maar ze deden het niet, en Israël is GEVALLEN en de redding is naar mensen, zoals u en ik, gekomen.

God had een geheim

“Rom.16:25: Hem nu, Die machtig is u te bevestigen, naar mijn Evangelie en de prediking van Jezus Christus, naar de openbaring der verborgenheid, die van de tijden der eeuwen verzwegen is geweest;

Wat er volgens de profetische tijdschaal had moeten gebeuren, en blijkbaar was dat hetgeen Petrus ook verwachtte dat stond te gebeuren, was de grote verdrukking, de tijd van de benauwdheid van Jacob. Petrus citeert tenslotte uit de profetie van Joël en predikt over tekenen en wonderen en bloed, vuur en rookdamp eer de grote en doorluchtige dag des Heeren komt.

“Hand.2:19: En Ik zal wonderen geven in den hemel boven, en tekenen op de aarde beneden, bloed en vuur, en rookdamp.

“Hand.2:20: De zon zal veranderd worden in duisternis, en de maan in bloed, eer dat de grote en doorluchtige dag des Heeren komt.

Maar God onderbrak dit alles! Het werd uitgesteld. God had besloten, VÓÓR de grondlegging der wereld, om een werk te doen waarvoor HIJ en HIJ ALLEEN de lof zou krijgen. Toen de mensen, die de boodschap van Petrus hoorden, zich niet bekeerden maar in plaats daarvan de boodschapper stenigden, de steniging van Stefanus in Handelingen zeven, werd de tijdschaal van het KONINKRIJK onderbroken en werd de grootste vijand van de Heer, Saulus van Tarsen, gered, en werd begonnen met het openbaren van de VERBORGENHEID. God werkte een werk uit door Christus aan het kruis, en dat werd aan Paulus geopenbaard. Het werk dat hij deed is het VOLBRACHTE werk van de Heere Jezus Christus. Het plan van God, dat hij besloot te doen VOORDAT de wereld begon, maar GEHEIM WERD GEHOUDEN vanaf het begin der wereld, heeft te maken met u en mij vandaag de dag.

De openbaring van de verborgenheid

De drie meest belangrijke waarheden over de “openbaring der verborgenheid”, gegeven aan de apostel Paulus, zijn deze:

1)-CHRISTUS IS GESTORVEN VOOR ONZE ZONDEN (alle zonden van verleden, heden en de toekomstige).

“2Kor.5:21: Want Dien, Die geen zonde gekend heeft, heeft Hij zonde voor ons gemaakt, opdat wij zouden worden rechtvaardigheid Gods in Hem.

Het feit dat Christus zou sterven voor IEMAND zijn zonden was tijdens de aardse bediening van Christus totaal onbekend. Dat kan vrij gemakkelijk gecontroleerd worden door de volgende passages te lezen: Matth.16:21-22; Lukas 18:31-34 en Joh.20:1-9.

2)-REDDING BUITEN ISRAËL OM (Niet door hun wederoprichting maar door hun val).

“Rom.11:11: Zo zeg ik dan: Hebben zij gestruikeld, opdat zij vallen zouden? Dat zij verre; maar door hun val is de zaligheid den heidenen geworden, om hen tot jaloersheid te verwekken.

Het is in de brief aan de Romeinen waar Paulus duidelijk maakt WIE de apostel der Heidenen is:

“Rom.11:13: Want ik spreek tot u, heidenen, voor zoveel ik der heidenen apostel ben; ik maak mijn bediening heerlijk;

3)-HET LICHAAM VAN CHRISTUS (een gezamenlijk lichaam van gelovigen, allen eender en allen deelnemers van het eeuwige leven in Christus door het evangelie).

“1Kor.12:12: Want gelijk het lichaam een is, en vele leden heeft, en al de leden van dit ene lichaam, vele zijnde, maar een lichaam zijn, alzo ook Christus.

“1Kor.12:13; Want ook wij allen zijn door een Geest tot een lichaam gedoopt; hetzij Joden, hetzij Grieken, hetzij dienstknechten, hetzij vrijen; en wij zijn allen tot een Geest gedrenkt.

Ga zoeken als u wil, u zult niet ÉÉN enkele verwijzing vinden naar het LICHAAM VAN CHRISTUS in de prediking van Petrus, niet in het boek Handelingen, niet in 1 of 2 Petrus, en ook niet in de andere Hebreeuwse Schriften, Hebreeën tot en met Openbaring. Al deze geschriften zijn duidelijk gesteld in de context van de verdrukking. Ze leren een toekomstige redding en een volharden tot het einde om gered te worden. De boodschap in Hebreeën tot en met Openbaring is aan Israël. Het gaat over redding aan het einde, zoals de Heer heeft gezegd:

“Matth.24:13: Maar wie volharden zal tot het einde, die zal zalig worden.

“Matth.24:14: En dit Evangelie des Koninkrijks zal in de gehele wereld gepredikt worden tot een getuigenis allen volken; en dan zal het einde komen.

Vergelijk de instructies van de Heer met hetgeen Petrus heeft geschreven, dat is de man aan wie de Heer heeft gezegd: “voedt mijn schapen”:

“1Petrus 1:13: Daarom opschortende de lenden uws verstands, en nuchteren zijnde, hoopt volkomenlijk op de genade, die u toegebracht wordt in de openbaring van Jezus Christus.

De twaalf tronen van Israël OF De Nieuwe Mens?

Israël heeft 12 stammen. Israël had twaalf Apostelen. Er zijn twaalf tronen in het Koninkrijk waarop deze 12 apostelen zullen zitten om de 12 stammen van Israël te oordelen, precies zoals Jezus hen had beloofd:

“Matth.19:28: En Jezus zeide tot hen: Voorwaar, Ik zeg u, dat gij, die Mij gevolgd zijt, in de wedergeboorte, wanneer de Zoon des mensen zal gezeten zijn op den troon Zijner heerlijkheid, dat gij ook zult zitten op twaalf tronen, oordelende de twaalf geslachten Israels.

De twaalfen waren op aarde door Christus geroepen en ze kenden de Heer alleen van de aarde. Hun bediening ging over het aardse doel van de Heer, namelijk het Koninkrijk. Ze werden gezonden om het geprofeteerde programma van God te verkondigen, hetwelk nu echter eerst komt na de opname van de gemeente. Beking van Israël en de wederoprichting van het Koninkrijk is precies wat Petrus predikt in het boek Handelingen. Hij verwijst naar Jezus Christus en zegt:

“Hand.3:21: Welken de hemel moet ontvangen tot de tijden der wederoprichting aller dingen, die God gesproken heeft door den mond van al Zijn heilige profeten van alle eeuw.

Het Lichaam van Christus heeft één Apostel. Hij was zowel Hebreeër als Romein. Hij was door Christus, vanuit de hemel, geroepen en hij kende de Heer alleen vanuit de Hemel. Zijn bediening gaat over de verzoening van ALLEN en is bestemd voor alle mensen, niemand uitgezonderd. Paulus verving de 12 toen Israël het Koninkrijk verwierp, hij werd gezonden om het geheime doel van God te verkondigen:

“1Tim.2:7: Waartoe ik gesteld ben een prediker en apostel (ik zeg de waarheid in Christus, ik lieg niet), een leraar der heidenen, in geloof en waarheid.

“Ef.3:1: Om deze oorzaak ben ik Paulus de gevangene van Christus Jezus, voor u, die heidenen zijt.

“Ef.3:2; Indien gij maar gehoord hebt van de bedeling der genade Gods, die mij gegeven is aan u;

Er zijn slechts twee mannen in de Bijbel die naar zichzelf verwijzen als Apostel. De éne is Petrus en de andere is Paulus. Wie van de twee is uw Apostel?

Feiten om te overwegen

Petrus zegt in het boek Handelingen NIET dat Christus is gestorven voor onze zonden. In plaats daarvan predikt hij de beschuldiging van moord tegen Israël en een toekomstige dag van verzoening wanneer de zonden van Israël zullen worden uitgewist. (Hand.3:19-21).

Paulus zegt dat hij overgeeft hetgeen hij heeft ontvangen: het feit dat Christus is gestorven voor onze zonden. Paulus deelde dit feit mee aan Petrus ten tijde van Handelingen 15. (Gal.2:2).

Petrus noemt niet één keer het Lichaam van Christus. In plaats daarvan sprak hij over een koninklijk priesterdom en een heilig volk. (vergelijk Ex.19:5-6 en 1Petrus 2:9).

Paulus verwijst vele malen in zijn 13 brieven, Romeinen tot en met Filemon, naar een samengesteld lichaam van gelovigen bestaande uit beide, Joden en Heidenen, het Lichaam van Christus.

Petrus gebruikt nimmer de uitdrukking “rechtvaardiging”, niet in zijn prediking in Handelingen en ook niet in 1 en 2 Petrus. In plaats daarvan verwijst Petrus naar het einde van hun geloof, namelijk de zaligheid der zielen. (1Petr.1:9)

Het verslag van de eerste vastgelegde prediking (Hand.13:39) leert rechtvaardiging buiten de Wet van Mozes om. Totale rechtvaardiging uit genade door geloof is het constante thema van Paulus

De uitdrukkingen Evangelie van Christus en Het Lichaam van Christus komen niet voor in de Hebreeuwse geschriften, Hebreeën tot en met Openbaring.

Paulus verwijst constant in al zijn brieven, Romeinen tot en met Filemon, naar het Evangelie van Christus, en naar de gemeente, het Lichaam van Christus.

1Tim.1:16: Maar daarom is mij barmhartigheid geschied, opdat Jezus Christus in mij, die de voornaamste ben, al Zijn lankmoedigheid zou betonen, tot een voorbeeld dergenen, die in Hem geloven zullen ten eeuwigen leven.

De conclusie van dit alles is dat aan de apostel Paulus een speciale bediening en een speciale boodschap gegeven is dat totaal verschilde van de boodschap en bediening gegeven aan Petrus en de anderen van de twaalven.

Het goede nieuws dat aan Paulus is gegeven, de apostel der Heidenen, is dat God in Christus de wereld met Zichzelf verzoende, hun de zonden niet toerekenende. In plaats daarvan rekende God onze overtredingen toe aan Christus op het kruis van Golgotha en maakte hem zonde voor ons. (2Kor.5:19-21).

Het enige wat vandaag de dag vereist is om te worden gered is geloof in het volbrachte werk van de Heere Jezus Christus. God wil dat alle mensen gered (behouden) worden. Dat sluit ook u en ik in. Het is niet nodig om ergens heen te gaan, iets te doen of te zeggen, maar u moet geloven. Eenvoudig uw vertrouwen stellen in de Heer. Vertrouw de Heer en rust in het volbrachte werk van Christus. Geloof in de Heere Jezus Christus en gij zult zalig worden.

Gedurende de tijdspanne van het boek Handelingen had Paulus een provocerende bediening onder de burgers van het volk Israël. Het was een systematisch opzij zetten en wegzetten van het volk Israël. Gedurende deze periode predikte Paulus het Evangelie van Christus: EERST AAN DE JOOD, en ook aan de Griek. Gedurende deze tijd wordt de waterdoop nog gepraktiseerd, samen met het spreken in tongen en andere tekenen. De Joden waren mensen van het teken. Geen Israël, geen tekenen. In 70 na Christus vernietigden Titus, en de Romeinse legioenen, Jeruzalem en de tempel, en Israël werd verstrooid. De huidige Staat Israël, die we vandaag de dag zien in het midden oosten is ontstaan door een politieke actie van de Verenigde Naties in 1948. Israël zal niet eerder erkend worden door de Almachtige God als het Israël van God, totdat Israël hun Messias erkend. De profeet Hosea zei: “als hun bange zal zijn, zullen zij Mij vroeg zoeken”. (Hosea 5:15).

Het plan van God, voor de eeuwen, sluit duidelijk de gehele schepping in. Genesis 1:1 verwijst naar zowel de Hemel als de Aarde. Het gehele profetische programma van God, van de tijd van Abraham en verder, gaat over de planeet Aarde en het plan van God om al de mensen op aarde te zegenen door Zijn gekozen volk, het volk Israël.

Alles in uw bijbel, van Genesis tot en met het boek Maleachi, het laatste boek in het “oude testament”, betreft profetie voor en door het volk Israël. Het zogenaamde “nieuwe testament” opent met hetgeen de vervulling zou moeten worden van de profetie van Maleachi:

“Mal.4:5: Ziet, Ik zende ulieden den profeet Elia, eer dat die grote en die vreselijke dag des HEEREN komen zal.

“Mal.4:6: En hij zal het hart der vaderen tot de kinderen wederbrengen, en het hart der kinderen tot hun vaderen; opdat Ik niet kome, en de aarde met den ban sla.

Toen Johannes de Doper ten tonele verscheen, predikende “bekeert u wat het koninkrijk der hemelen is nabij” zei de Heer van Johannes:

“Matth.11:14: En zo gij het wilt aannemen, hij is Elias, die komen zou.

Met andere woorden: als het volk Israël hun Messias zou hebben ontvangen, de Heere Jezus Christus, dan zou op dat moment het Koninkrijk gekomen zijn. Maar God, in zijn voorkennis, wist dat Israël zich niet zou bekeren, dus in plaats van Elia zond hij Johannes in de geest en kracht van Elia.

Echter, voorafgaande aan de TWEEDE KOMST, heeft de Heer gezegd:

“Matth.17:11: Doch Jezus, antwoordende, zeide tot hen: Elias zal wel eerst komen, en alles weder oprichten.

De woorden “alles weder oprichten” moet u zich herinneren van de prediking van Petrus tot Israël toen hij de tweede komst van Christus predikte:

“Hand.3:21: Welken de hemel moet ontvangen tot de tijden der wederoprichting aller dingen, die God gesproken heeft door den mond van al Zijn heilige profeten van alle eeuw.

Petrus verwees hier naar ALLES dat al de profeten van God geprofeteerd hadden, koninkrijks beloften. Beloften aangaande het land, de Koning, en het Koninkrijk. Petrus zijn eerste opdracht was om Israël te bekeren. Opdat Israël zijn profetische rol kon aannemen als een KONINKRIJK VAN PRIESTERS, een heilig volk, zodat ze alle volken konden onderwijzen: “lerende hen onderhouden alles, wat Ik u geboden heb”. Dat zal de “grote opdracht” in vervulling doen gaan.

Denk er aan dat DAT GOEDE NIEUWS NIMMER deel uitmaakte van de boodschap van Paulus, met uitzondering van het feit dat hij het bevestigde, zoals in de brief aan de Romeinen:

“Rom.11:27: En dit is hun een verbond van Mij, als Ik hun zonden zal wegnemen.

In Romeinen 11 wijst Paulus er op dat Israël is gevallen, dat God hen allen in ongelof heeft besloten, en dat door hun val redding tot de Heidenen is gekomen. Maar hij wijst er eveneens op dat de “verharding” van Israël zolang zal duren totdat “de volheid der Heidenen in gaat”, zoals in Rom.11:25. Het is triest maar belangrijk dat Paulus dit vers heeft geschreven om enige “onwetende broeders” te informeren. Vele, te veel, in het hedendaagse religieuze systeem, kiezen er voor om onwetend te blijven.

De gehele GESCHIEDENIS en TOEKOMST van het menselijk ras wordt uitgelegd in drie eenvoudige verzen in de brief aan de Efeziërs en kunnen als volgt worden ingedeeld en begrepen:

EERTIJD

“Ef.2:11: Daarom gedenkt, dat gij, die eertijds heidenen waart in het vlees, en die voorhuid genaamd werdt van degenen, die genaamd zijn besnijdenis in het vlees, die met handen geschiedt;

“Ef.2:12: Dat gij in dien tijd waart zonder Christus, vervreemd van het burgerschap Israels, en vreemdelingen van de verbonden der belofte, geen hoop hebbende, en zonder God in de wereld.

MAAR NU

“Ef.2:13: Maar nu in Christus Jezus, zijt gij, die eertijds verre waart, nabij geworden door het bloed van Christus.

TOEKOMENDE EEUWEN

“Ef.2:7: Opdat Hij zou betonen in de toekomstige eeuwen den uitnemenden rijkdom Zijner genade, door de goedertierenheid over ons in Christus Jezus.

Wij zouden zeker moeten weten dat het “eertijds”, waarnaar Paulus verwijst in Efeziërs 2:11-12 de tijd van de aardse bediening van de Heere Jezus Christus insluit, de tijd dus van

Mattheüs, Markus, Lukas en Johannes. (De Efeziërs, aan wie Paulus de brief heeft geschreven waren daar niet bij betrokken, zij ontvingen in die tijd de boodschap niet. De bediening van Paulus was in die tijd, gedurende het boek Handelingen, gericht op mensen die IN de verbonden der belofte waren, niet gericht op mensen die vreemdelingen van de verbonden waren).

We weten dit om een aantal redenen maar speciaal met het oog op wat de Heer heeft gezegd in die tijd. Let op de instructies die hij gaf, in Mattheüs, aan de twaalf mannen toen hij hen uitzond om het “evangelie van het koninkrijk” te prediken.

“Matth.10:5: Deze twaalf heeft Jezus uitgezonden, en hun bevel gegeven, zeggende: Gij zult niet heengaan op den weg der heidenen, en gij zult niet ingaan in enige stad der Samaritanen.

Als de Heer hen vertelde dat ze NIET naar de Heidenen moesten gaan, voelt u zich dan niet een beetje ongemakkelijk als er predikers zijn die u de leer proberen te leren van Mattheüs, Markus, Lukas en Johannes als een voorbeeld voor u om naar te leven? Waarom is het dat een religieuze leider zulke dingen leert, zie naar dit vers:

“Matth.15:24: Maar Hij, antwoordende, zeide: Ik ben niet gezonden, dan tot de verloren schapen van het huis Israels.

Een prediker of bijbelleraar die beweert dat de Heer in die tijd werd gezonden naar de Heidenen maakt de Heer tot een leugenaar. Dus MOET “eertijds” de aardse bediening van de Heer insluiten, en ook de bediening van Petrus in het boek Handelingen omdat Petrus exact hetzelfde predikt aan dezelfde mensen.

We weten eveneens uit de schrift dat in de toekomst “geheel Israël zalig zal worden; gelijk geschreven is;.....”.

“Rom.11:26: En alzo zal geheel Israel zalig worden; gelijk geschreven is: De Verlosser zal uit Sion komen en zal de goddeloosheden afwenden van Jakob.

“Rom.11:27: En dit is hun een verbond van Mij, als Ik hun zonden zal wegnemen.

De boodschap die Petrus predikt in het boek Handelingen heeft zijn vervolg in de Hebreeuwse Schriften, de boeken Hebr. tot en met Openbaring. We weten dat God, IN DE TOEKOMST, een verbond heeft met Israël als hij hun zonden wegneemt. De Brief aan de Hebr. zegt hetzelfde:

“Hebr.8:8: Want hen berispende, zegt Hij tot hen: Ziet, de dagen komen, spreekt de Heere, en Ik zal over het huis Israels, en over het huis van Juda een nieuw verbond oprichten;

Omdat dat verbond NIMMER gerealiseerd is gedurende de tijd van het boek Handelingen, moet dat gebeuren op een toekomstige dag, bij de TWEDE KOMST VAN CHRISTUS. Dat zou dan precies overeen komen met de mond van de heilige profeten:

“Zach.13:1: Te dien dage zal er een Fontein geopend zijn voor het huis Davids, en voor de inwoners van Jeruzalem, tegen de zonde en tegen de onreinigheid.

We hebben het EERTIJDUS dus geïdentificeerd waarin mensen zoals u en ik geen hoop hadden en zonder God in de wereld waren, en we hebben gezien dat de AARDSE toekomst gaat over het NIEUWE VERBOND dat God heeft gemaakt met het volk Israël, wat nu overblijft op de tijdlijn is:

MAAR NU!

Ef.3:1: Om deze oorzaak ben ik Paulus de gevangene van Christus Jezus, voor u, die heidenen zijt.

“Ef.3:2: Indien gij maar gehoord hebt van de bedeling der genade Gods, die mij gegeven is aan u;

“Ef.3:3: Dat Hij mij door openbaring heeft bekend gemaakt deze verborgenheid, (gelijk ik met weinige woorden te voren geschreven heb;

“Ef.3:4: Waaraan gij, dit lezende, kunt bemerken mijn wetenschap, in deze verborgenheid van Christus),

“Ef.3:5: Welke in andere eeuwen den kinderen der mensen niet is bekend gemaakt, gelijk zij nu is geopenbaard aan Zijn heilige apostelen en profeten, door den Geest;

“Ef.3:6: Namelijk dat de heidenen zijn medeefgenamen, en van hetzelfde lichaam, en mededeelgenoten Zijner belofte in Christus, door het Evangelie;

“Ef.3:8: Mij, den allerminste van al de heiligen, is deze genade gegeven, om onder de heidenen door het Evangelie te verkondigen den onnaspeurlijken rijkdom van Christus,

Merk op dat Paulus zegt dat hij de “gevangene” van Christus is voor u die Heidenen zijt. Hij bedoelt dat letterlijk. Er was een grote vijandigheid tegen de boodschap van genade die de Heer had geopenbaard aan de Apostel Paulus dat zelfs de gelovigen van de gemeente te Jeruzalem Paulus wilden vermoorden toen hij hen vertelde dat de Heer hem zei dat hij hem “ver tot de Heidenen” zou zenden. (Hand.22:21).

Paulus was letterlijk een gevangene, in de gevangenis te Rome, toen hij de zeven brieven schreef waar wij naar verwijzen als de “gevangenisbrieven”. Maar het is in die boeken, de boeken 1 en 2 Timotheüs, Titus, en Filemon samen met Efeziërs, Filippenzen, en Kolossenzen dat Paulus schriftelijk verslag doet van de volledige openbaring van de verborgenheid. De verborgenheid van Christus EN DE VERBORGENHEID VAN HET EVANGELIE (Ef.6:19), dat nu ook VREEMDELINGEN, zoals u en ik, insluit. De verborgenheid van het evangelie was verborgen in God, niet in de Schriften. (Ef.3:9).

De zaligmakende genade Gods is verschenen aan alle mensen. Dat zijn allen zonder uitzondering. God wil, dat alle mensen zalig worden, en tot kennis der waarheid komen. Christus is gestorven voor onze zonden en opgestaan voor onze rechtvaardigmaking. Geloof in de Heere Jezus Christus en wordt gered.